

havt væsentlig Indflydelse paa hans Beslutning paa den Tid, da han overhovedet er gaaet svanger med. Planen til Forbrydelsen, uden endnu at være kommen til et bestemt Forsæt. Det nævnte ærede Medlem har i saa Henseende henviist til sin Erfaring; men jeg vil henvise til min, som vistnok paa dette Omraade er ligesaa lang, som hans, og jeg vil da bemærke, at min Erfaring netop viser, at der gives Mennesker, for hvem Dødsstraffen har noget Afstrækkende. Der gives Tilfælde, og jeg troer endog, at der kunde hentes Exempler derpaa fra den allerfæreste Tid, som vise, at der kan være menneskelige Væsener, hos hvem Forbrydelsen er bleven til en saadan anden Natur, for ikke at sige Unatur, at der tilsidst, naar Samfundet skal være sikkert, ikke er Andet for ligeoverfor saadanne Personer end at gribe til Døden som et Nødmiddel, men jeg skal naturligtvis ikke komme nærmere ind paa saadanne enkelte Tilfælde. Det er blevet sagt, navnlig af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), saavel som af det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (Fallefen), at man, naar man overhovedet ikke tør gjøre det Skridt, at afflasse Dødsstraffen, ikke bør opstille ved Siden deraf som Alternativ Tugthuusstraf paa Livstid, og det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (Nyholm) har anført noget lignende, idet han i den Henseende paaberaabte sig, hvad der er udtalt af Straffelovcommissionen i dens Motiver til Udkastet, nemlig at det maatte anses for mindre heldigt at sætte en anden Straf som Alternativ ved Siden af Dødsstraffen. Jeg kan ganske vist ikke benægte, at disse Bemærkninger have nogen Grund, hvilket allerede fremgaer deraf, at de Udtalelser, jeg omtalte, findes i Motiverne; men paa den anden Side maa det indrømmes, at der ogsaa laader sig anføre Grunde for den Bei, man er gaaet i det andet Thing. Ganste bortseet fra, at det, hvorpaa man er gaaet ind i det andet Thing, ikke er ganske Nyt, men finder sit Tilsvarende i, hvad man har bestemt i andre Lande, hvor man i den nyeste Tid har faaet nye Lovbøger, og hvor man har ordnet Striden mellem Forsvarerne og Angriberne af Dødsstraffen paa den Maade, at man har opstillet

saadanne Alternativer, ganske bortseet fra, at man paa denne Maade kan komme til en Afgjørelse af dette Stridsspørgsmaal, og indtil videre forsone de modstaaende Ansuelser, vil jeg fremhæve, at det maaskee kan have sin gode Betydning at gjøre det muligt for Domstolene uden Forandring i Straffeloven at lade Udøvelsen af Strafferetspleien bestandig staae i Overensstemmelse med den sædelige Retsbevidsthed, som den udvikler sig i Samfundet. Det er efter min Overbeviisning af den højeste Vigtighed, at de Domme, der udtales gennem Domstolene, bestandig ere i Overensstemmelse med den almindelige Retsbevidsthed i Folket, at dette føler og erkjender, at det, Domstolene udtale, er det Samme, som det selv, naar det var overladt til det at dømme efter dets bedst rettlige Bevidsthed, vilde udtale. Dette anseer jeg for et stort Gode. Det kan allsaa fra en vis Side betragtet anbefale den Bei, hvorpaa man er slaaet ind i Landsthinget, at den gjør det muligt for Domstolene bestandig at holde Skridt med den offentlige Mening paa det Gebeet, hvorom her er Tale, og jeg vil derfor ikke være med til at foretage Forandringer i, hvad der er vedtaget, uagtet jeg i sin Tid har været med til at foreslaae, at Tugthuusstraf ikke skulde stilles som Alternativ ved Siden af Dødsstraffen. — Det er blevet bragt under Dmtale, at Dødsstraffen, om man ogsaa bibeholdt den, burde overføres paa en anden Maade. Man har udtalt sig mod Dødsstraffens Offentlighed, men jeg troer, at de Betragtninger, som for en stor Deel føre til ikke at ophæve Dødsstraffen, ligeledes maae tale for at bibeholde den som offentlig. Man har fremdeles udtalt sig imod at vedblive at bruge den Henrettelsesmaade, som nu har været brugt her i Landet i Menneskesalbre, og man har i den Henseende væsentlig støttet sine Betragtninger paa, at det i et for nylig udkommet Skrift af en Læge er gjort gjældende, at Henrettelse med Døe er en meget smertelig Dødsmaade i Sammenligning med Dvælning. Om, hvorvidt dette forholder sig saa, er jeg ikke competent til at udtale nogen Mening, men jeg skal tillade mig at mene, at det vilde være noget letfindigt, om man nu, da Sagen er bragt saa vidt, som den er, i den